

ပါရမီအပြည့်ဖြင့် စတင်ကျင့်ကြံခြင်းလမ်းစဉ်

၁၇၁၇-၁

Translator - Shanhtet

အခန်း (၁)

ပြီးပြည့်စုံသော အရည်အချင်းဖြင့် စတင်
ခြင်း

*

နေဝန်းအနီသည် မီးလုံးကြီးတစ်လုံးကဲ့သို့
တဖြည်းဖြည်း ချဉ်းကပ်လာကာ တိမ်တိုက်များ
ကို ခွဲထွက်၍ အရှေ့ဘက်မိုးကုပ်စက်ဝိုင်းတစ်ခု
လုံးကို ရွှေရောင်လွမ်းခြုံစေခဲ့ချေပြီ။

မြူနှင်းဝေမှိုင်းနေသော တောင်ကုန်းထက်ဝယ်
သစ်တောသစ်ပင်တို့သည် စိမ်းစိုဝေဆာလျက်ရှိ
ရာ ယင်းသစ်ရွက်တို့သည် မြစိမ်းရောင်
ကျောက်စိမ်းတုံးများအလား နူးညံ့စိုပြည်လျက်
ရှိကြပေသည်။

ဤအရပ်သည် မသေမျိုးနယ်ပယ်တစ်ခုကဲ့သို့
လှပလွန်းလှပြီး ဝိညာဉ်စွမ်းအင်များလည်း
အရပ်မျက်နှာအနှံ့ ပျံ့နှံ့လျက်ရှိ၏။ ထိုအချိန်၌
တောင်စောင်းထက်ရှိ ကောက်ရိုးတဲငယ်အတွင်း
မှ ကောက်ရိုးဖျာပေါ်တွင် အိပ်မောကျနေသော
လူငယ်တစ်ဦးသည် နိုးထလာခဲ့လေသည်။

နင်တောက်ရန်သည် ဤကျင့်ကြံခြင်းကမ္ဘာသို့
ရောက်ရှိလာခဲ့သည်မှာ အတိအကျဆိုလျှင် နှစ်
နှစ်နှင့် ခြောက်လတိုင်ခဲ့ချေပြီ။

ဝမ်းသာစရာ သတင်းစကားမှာ သူသည်
အသက်ရှင်သန်နေဆဲ ဖြစ်သော်လည်း၊ စိတ်မ
ကောင်းစရာ အချက်မှာမူ ကျင့်ကြံခြင်းကိစ္စ၌
ယနေ့တိုင် တိုးတက်မှု အစအနမျှ မရှိသေးခြင်း
ပင် ဖြစ်ချေသည်။

"တင်းဒေါင်..."

သူ၏

စိတ်အာရုံတစ်ခုကြောင့်ပင်

အရည်အချင်းများကို ဖော်ပြသည့် စနစ်
မျက်နှာပြင်သည် မျက်မှောက်၌ ပေါ်လာခဲ့၏။

ခွန်အား - ၅မှတ်

ခုခံမှု - ၅မှတ်

အလျင် - ၅ မှတ်

ဝိညာဉ်အင်အား - ၅ မှတ်

သစ်ပင်ပန်းမန် ဝိညာဉ်အာရုံ - ၅ မှတ်

သားရဲအပေါင်းကို တစ်သားတည်းဖြစ်စေခြင်း
- ၄ မှတ်

နင်တောက်ရန်သည် ကမ္ဘာကူးပြောင်းလာပြီး
နောက် အရည်အချင်း ခြောက်မျိုးလုံး ပါဝင်
သည့် ဒဏ္ဍာရီလာ "ပြီးပြည့်စုံသော အောင်မြင်မှု
စနစ်" ကို ရရှိခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။

ပထမအဆင့်တွင် သူသည် လစဉ်
အရည်အချင်းအမှတ် တစ်မှတ်စီကို
အလိုအလျောက် ရရှိခဲ့ရာ နှစ်နှစ်ကျော် ကြာမြင့်

ပြီးနောက်တွင်မူ နင်တောက်ရန်သည် ဤ ကျင့်ကြံခြင်းကမ္ဘာ၌ အတိဒုက္ခများကို အံတု ကျော်ဖြတ်ကာ နောက်ဆုံး၌ အလင်းရောင်ကို မြင်တွေ့ရတော့မည် ဖြစ်ပေသည်။

ယခုအခါ နှစ်နှစ်နှင့် ခြောက်လ ပြည့်ခါနီးပြီ ဖြစ်ရာ သူ၏ အရည်အချင်း ခြောက်မျိုးစလုံး သည် အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်ရှိရန် နီးကပ်နေ ပြီ ဖြစ်ချေသည်။

ယင်းအပြင် သူသည် အရည်အချင်းတစ်ခုချင်း စီကိုလည်း သေချာစွာ နားလည်ထားပြီး ဖြစ်၏။ ခွန်အား၊ ခုခံမှု၊ အလျင်နှင့် ဝိညာဉ်အင်အား ဟူသော အခြေခံအရည်အချင်း လေးမျိုးသည် တိုက်ရိုက် တိုးတက်မှုကို ပေးစွမ်းနိုင်ခြင်း ဖြစ် ပေသည်။

"သစ်ပင်ပန်းမန်တို့၏ သန့်စင်သော ဝိညာဉ် တော်" သည် နင်တောက်ရန် အားကိုးရဆုံးသော

အရည်အချင်းပင် ဖြစ်၏။ ယင်း၌ အမှတ်တစ်ခု တိုးလာတိုင်း စိုက်ပျိုးထားသော အပင်များ၏ ကြီးထွားနှုန်းကို ၁၀ ဆမျှ မြန်ဆန်စေသည် မဟုတ်လော။

ထိုအချက်ကြောင့်ပင် သူသည် ဝိညာဉ်အပင် များ စိုက်ပျိုးခြင်းလမ်းစဉ်၌ အကန့်အသတ်မဲ့ စွမ်းဆောင်နိုင်စွမ်း ရှိနေကာ ဝိညာဉ်ကောက်နှံ နှင့် ဝိညာဉ်ဆေးပင်များကို စိုက်ပျိုးရာတွင် လည်း သဘာဝအတိုင်း ကျွမ်းကျင်နေခြင်း ဖြစ် ပေသည်။

နောက်ဆုံး အရည်အချင်းဖြစ်သော "သားရဲ အပေါင်းကို တစ်သားတည်းဖြစ်စေခြင်း" မှာမူ အမည်အတိုင်းပင် သားရဲထိန်းကျောင်းခြင်းနှင့် သက်ဆိုင်လှပေသည်။

...

"သမင်ကြီး... ထတော့"

နင်တောက်ရန်သည် အိပ်ရာမှထကာ
သူ၏ခြေရင်း၌ ရှိနေသော သတ္တဝါကြီးကို ဒေါသ
တကြီး ကန်လိုက်လေသည်။

"အူး့း့း့း့း~~~"

ထိုသတ္တဝါကြီးသည် ခေါင်းကို ဖြည်းညှင်းစွာ
မော့လာ၏။ ယင်းမှာ ဦးချိုများ အဖြတ်ခံထားရ
သော သမင်တစ်ကောင် ဖြစ်ပေသည်။

သူ၏ ယခင်မှတ်ဉာဏ်များအရ ဤသည်မှာ
"တောင်ဖြူသမင်" တစ်ကောင်ပင် ဖြစ်ချေသည်။

တစ်ခါက လွန်စွာ မှောင်မိုက်နေသော ညတစ်
ညတွင် လျှပ်စီးကြောင်းတစ်ခုသည် အမှောင်ထု
ကို ခွဲထွက်ကာ မြေပြင်ပေါ်သို့ ကျဆင်းလာခဲ့၏။

ထိုလျှပ်စီးနှင့်အတူ ဦးချိုများ ကျိုးပဲ့နေပြီး
တင်ပါးတွင် "အပြာရောင်နဂါးဝိညာဉ်လှုံ"
တစ်ဝက် စိုက်ဝင်နေသော တောင်ဖြူသမင်သည်
မြေပြင်ပေါ်သို့ ရောက်ရှိလာခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ဖြစ်တန်ရာမှာမူ မသေမျိုးသားရဲများကို
လိုက်လံအမဲလိုက်နေသော ကျင့်ကြံသူတစ်ဦး၏
လက်ချက်မှ လွတ်မြောက်လာခဲ့ခြင်းပင် ဖြစ်ပေ
လိမ့်မည်။

ထိုစဉ်က နင်တောက်ရန်သည် "သားရဲ
အပေါင်းကို တစ်သားတည်းဖြစ်စေခြင်း" ဌ
အမှတ်တစ်ခု ထည့်သွင်းထားချိန်ဖြစ်ရာ ယင်း
အခွင့်အရေးကို အသုံးချ၍ ဤတောင်ဖြူသမင်
ကို သူ၏ ပထမဆုံးသော ဝိညာဉ်သားရဲအဖြစ်
ပြောင်းလဲခဲ့ခြင်း ဖြစ်ချေသည်။

ဤသမင်သည် အမြဲတစေ
ကြောင်တောင်တောင် ဖြစ်နေတတ်ကာ
မျက်လုံးများတွင်လည်း အူကြောင်ကြောင်နိုင်မှု
များဖြင့် ပြည့်နှက်နေ၏။

နင်တောက်ရန်သည် ဤသမင်ကို ကျွေးမွေး
ထားရခြင်းမှာလည်း တောင်ဖြူသမင်တို့၏

ထူးခြားသော စွမ်းဆောင်ရည်ဖြစ်သည့်
မြေအောက်သို့ တိုးဝင်နိုင်စွမ်းကြောင့်ပင်
ဖြစ်၏။ ယင်းသည် ကျင်းတူးရာတွင် များစွာ
အထောက်အကူပြုပေသည်။

ယင်းအပြင် ဤ "သမင်အူကြောင်" သည်
အသားပိဿာချိန် တစ်ထောင်ခန့် ရှိနေပြန်ရာ
အကယ်၍ လမ်းဆုံးသို့ ရောက်ရှိသွားပါကလည်း
ယင်းကို သတ်ဖြတ်၍ အသားအဖြစ် စားသုံးနိုင်
သေးသည် မဟုတ်လော။

နင်တောက်ရန်သည် နိုးထလာပြီးနောက်
ကျင့်ကြံခြင်းလမ်းစဉ်ကို မည်သို့စတင်ရမည်ကို
မသိရှိသဖြင့် စိုးရိမ်ပူပန်နေမိသည်။

သူ ဤကမ္ဘာသို့ ရောက်ရှိလာပြီးကတည်းက
ကျင့်ကြံသူတစ်ဦးတစ်ယောက်မျှကို မမြင်တွေ့ဖူး
သကဲ့သို့ ဂိုဏ်းတစ်ခုခုသို့ ဝင်ရောက်နိုင်မည့်
အခွင့်အလမ်းလည်း မရှိခဲ့ချေ။

သူ၏ မူလရွာမှာ "လုံရန်းရွာ" ဟု အမည်တွင်
ပြီး ရှုနိုင်ငံ၏ အအေးမြဆုံးနှင့် အစွန်အဖျား
အကျဆုံး အရပ်၌ တည်ရှိလေသည်။ ထိုသို့သော
အစွန်အဖျားအရပ်သို့ ကျင့်ကြံသူများ လာ
ရောက်ရန်မှာ မဖြစ်နိုင်သလောက်ပင်ဖြစ်သည်။

ကျင့်ကြံခြင်း ပညာရပ်နှင့် ပတ်သက်၍မူ...

လွန်ခဲ့သော ခြောက်လခန့်က နင်တောက်ရန်
သည် သူစုဆောင်းထားသမျှ ငွေကြေးများကို
အသုံးပြု၍ လှည့်လည်ရောင်းချသူတစ်ဦးထံမှ
"ခန္ဓာကိုယ်ကြံ့ခိုင်ကျင့်စဉ်" ဟု ခေါ်သော
လျှို့ဝှက်ကျင့်စဉ်စာအုပ်ကို ဝယ်ယူခဲ့ဖူးသည်။

ထိုရောင်းချသူသည် နင်တောက်ရန်၌ ဝိညာဉ်
အမြစ် ရှိသည်ကို ချက်ချင်းသိရှိသွားကာ ဤ
ကျင့်စဉ်သည် ခန္ဓာကိုယ်ကို သန်မာစေခြင်း၊ ရိုး
တွင်းခြံဆီကို သန့်စင်စေခြင်းနှင့် သွေးကြောများ
ကို ပြောင်းလဲပေးနိုင်ခြင်း စသည့်

အကျိုးကျေးဇူးများစွာ ရှိကြောင်း စည်းရုံး
ပြောဆိုခဲ့ချေသည်။

ယင်းအပြင် လေဖြတ်နေသည်မှာ အနှစ်သုံး
ဆယ်ရှိပြီဖြစ်သော အဘိုးအိုတစ်ဦးသည် ဤ
ကျင့်စဉ်ကို သင်ယူပြီးနောက် ချက်ချင်းပင် လမ်း
ထလျှောက်နိုင်ရုံသာမက အိမ်ခေါင်မိုးများပေါ်သို့
ပင် ပျံသန်းသွားနိုင်ခဲ့သည်ဟုလည်း
အတည်ပေါက် ပြောဆိုခဲ့သေး၏။

သို့သော် နင်တောက်ရန်သည် ခြောက်လတိုင်
တိုင် ကျင့်ကြံခဲ့သော်လည်း မည်သည့်ထူးခြားမှု
မျှ မရှိခဲ့ပေ။

ယနေ့ နံနက်ခင်းတွင်မူ နင်တောက်ရန်သည်
နံနက်ခင်းအလင်းရောင်အောက်၌ ကျင့်စဉ်ကို
စတင်ကျင့်ကြံလေသည်။

သူသည် ခန္ဓာကိုယ်ကြံ့ခိုင်ကျင့်စဉ်၏ ကိုယ်ဟန်
အနေအထားများကို ဖြည်းညှင်းစွာ ပြုလုပ်နေ

မိ၏။ ဤသည်မှာ နှစ်နှစ်အတွင်း သူပြုလုပ်ခဲ့
သော အကြိမ်ပေါင်း မရေမတွက်နိုင်သော
အပြုအမူပင် ဖြစ်ချေသည်။

ဤကျင့်စဉ်သည် အသုံးမဝင်နိုင်ကြောင်း သိရှိ
ထားသော်လည်း သူ၏ လက်ဝယ်ရှိသော တစ်ခု
တည်းသော အရင်းအမြစ် ဖြစ်နေသဖြင့် "သေ
ပြီးသား မြင်းကို ဆေးကုသခြင်း" ကဲ့သို့ပင်
ဆက်လက်ကြိုးစားနေရခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ကျင့်ကြံသူဖြစ်ရန်မှာ ဇွဲလုံ့လရှိရန် လိုအပ်ပေ
ရာ ထိုသို့မှမဟုတ်လျှင် မည်သို့လျှင် မသေမျိုး
ဖြစ်နိုင်ပါအံ့နည်း။

အချိန်အတန်ကြာပြီးနောက် ကျင့်စဉ်တစ်စုံ
ပြီးဆုံးသွားရာ နင်တောက်ရန်သည်
သူ၏ရင်ဘတ်အတွင်းမှ ညစ်ညမ်းသော ဝိညာဉ်
စွမ်းအင်များကို အပြင်သို့ မှုတ်ထုတ်လိုက်လေ
သည်။

"ကောင်းလှချေလား"

ကျင့်စဉ်ကို ရပ်လိုက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် သူသည် ယနေ့ကျင့်စဉ်ပြုလုပ်ခြင်းမှာ ထူးခြားနေသည်ကို သတိပြုမိ၏။ သူ၏ အရေပြားများ ဆီမှ တဖျပ်ဖျပ်မြည်သံများ ပေါ်ထွက်လာရာ တစ်စုံတစ်ခုသော အစပျိုးမှု စတင်လာသကဲ့သို့ ပင်ဖြစ်သည်။

ထို့နောက်တွင်မူ ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးအကြား၌ ဝေဝါးသော အရာဝတ္ထုအချို့ ပေါ်ပေါက်လာသည်ကို သူ ခံစားလိုက်ရသည်။

"ဝိညာဉ်စွမ်းအင် "

ယင်းသည် အမှန်တကယ်ပင် ဝိညာဉ်စွမ်းအင် ဖြစ်ချေသည်။

ဝိညာဉ်အမြစ် ရှိသူများသာလျှင် ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးအကြားရှိ ဝိညာဉ်စွမ်းအင်ကို အာရုံခံနိုင်ခြင်း ဖြစ်ပေရာ ထိုအချက်ကြောင့်ပင်

ကျင့်ကြံခြင်းကမ္ဘာ၌ ဝိညာဉ်အမြစ်မရှိဘဲ
ကျင့်ကြံ၍ မရခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

"အလို... ဘုရားရေ"

နင်တောက်ရန်သည် ဝမ်းသာလွန်းသဖြင့်
မျက်ရည်ပင် ကျလှနီးနီး ဖြစ်သွားကာ အသက်
ကို ပြင်းပြင်းရှူသွင်းလိုက်၏။ ထိုအခါ
ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ ဝိညာဉ်စွမ်းအင်များသည် ခေါ်ယူ
မှုကို တုံ့ပြန်သည့်အလား တိုးဝင်လာကြလေ
သည်။

၎င်းတို့သည် အရပ်မျက်နှာအသီးသီးမှ တိုးဝင်
လာကာ သူ၏ ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းသို့ စိမ့်ဝင်သွား
ပြီးနောက် ခြေလက်အင်္ဂါ တစ်ခုလုံးသို့ ပျံ့နှံ့သွား
ခဲ့၏။ ဤသည်မှာ သူ၏ ခန္ဓာကိုယ်သည် ဝိညာဉ်
စွမ်းအင်ကို ပထမဆုံးအကြိမ် ထိတွေ့ခံစားလိုက်
ရခြင်းပင် ဖြစ်ပေသည်။

ဤသည်မှာ "ဝိညာဉ်စွမ်းအင်ရရှိခြင်း" ၏

အမှတ်အသားပင် ဖြစ်ချေသည်။

အောင်မြင်သွားချေပြီ။

ဝိညာဉ်စွမ်းအင်သန့်စင်မှုအဆင့် (၁) သို့
ရောက်ရှိသွားခဲ့ပြီ ဖြစ်ပေသည်။

"သမင်ကြီး... ငါ အောင်မြင်ပြီဟေ့"

နင်တောက်ရန်သည် လွန်စွာ ဝမ်းသာပီတိ ဖြစ်
နေသော်လည်း ချက်ချင်း အောင်ပွဲမခံသေးဘဲ
ကျင့်စဉ်ကိုသာ ထပ်ခါထပ်ခါ ပြုလုပ်နေမိ၏။

သူ၏ ခန္ဓာကိုယ်သည် မောပန်းနွမ်းနယ်လာ
ကာ ဝိညာဉ်စွမ်းအင်များကို ထပ်မံ မစုပ်ယူနိုင်
တော့သည့် အချိန်အထိ ကျင့်ကြံနေခဲ့သည်။

ထိုအချိန်၌ နင်တောက်ရန်၏ မျက်မှောက်တွင်
ကောင်းကင်မှ ကျဆင်းလာသော နှင်းပွင့်
ကလေးများသည် လွန်စွာ နှေးကွေးသွားသကဲ့သို့
ခံစားရကာ ယင်းနှင်းပွင့်တို့၏ ပုံသဏ္ဍာန်ကိုပင်
ရှင်းလင်းစွာ မြင်တွေ့နေရ၏။ နှင်းပွင့်ကလေး

လူငယ်လေးတစ်ဦး ဖြစ်ပေသည်။

သူသည်ကား "ကျိုးထွဲကျိုး" ပင် ဖြစ်ချေသည်။

သူသည် လုံရန်းရွာ၏ အကြီးအကဲဖြစ်သူ အဘိုးအို၏ မြေးဖြစ်ကာ ရွာရှိ အဓိက မျိုးနွယ်စုကြီး နှစ်ခုအနက် ကျိုးမျိုးနွယ်၏ အကြီးဆုံးမြေးလည်း ဖြစ်ပေသည်။

နင်တောက်ရန်အတွက်မူ ထိုကလေးငယ်၏ အမှတ်အသားမှာ...မျက်လုံးနှစ်လုံးသည် အမြဲတစေ အလယ်သို့ စုဆုံနေတတ်ရာ အနည်းငယ်အသိဉာဏ် မပြည့်မီသူကဲ့သို့ ထင်မှတ်ရခြင်းပင် ဖြစ်ချေသည်။

"ဘာကိစ္စရှိလို့လဲ" နင်တောက်ရန်က ပြုံးလျက် မေးမြန်းလိုက်၏။

ကျိုးထွဲကျိုးက သွားဖြ၍ ရယ်မောကာ "အဘိုးက ခေါ်ခိုင်းလိုက်လို့ပါ။ ရွာကို ကျင့်ကြံသူတွေ ရောက်နေပြီ။ ဝိညာဉ်အမြစ်ရှိတဲ့သူတွေကို

ရွေးချယ်နေတယ်တဲ့။ အစ်ကိုကိုလည်း မြန်မြန်
လာပြီး စမ်းသပ်ကြည့်ဖို့ ပြောလိုက်ပါတယ်။"

"ဟေ... ကျင့်ကြံသူတွေ ဟုတ်လား။"

နင်တောက်ရန်၏ စိတ်လှုပ်ရှားမှုမှာ
အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်ရှိသွားကာ သမင်အူ
ကြောင်ကြီးကို ခေါ်ဆောင်၍ ရွာထဲသို့ ချက်ချင်း
ပြေးဆင်းသွားခဲ့လေတော့သည်။

...

ရွာအတွင်းဝယ် ကာလကြာရှည် ပျောက်ကွယ်
နေသော စည်ကားမှုများဖြင့် ပြည့်နှက်နေ၏။

နင်တောက်ရန် ရွာထဲသို့ ဝင်လာသောအခါ
အဖြူရောင်နှင့် အစိမ်းရောင် ဝတ်ရုံများကို
ဝတ်ဆင်ထားသူ အများအပြားကို မြင်တွေ့လိုက်
ရသည်။ ထိုသူတို့သည် မသေမျိုးများကဲ့သို့
အလွန်ပင် တည်ငြိမ်ပြီး စွမ်းအားကြီးပုံ ပေါက်
လှပေသည်။

"အားလုံးပဲ နားထောင်ကြပါ။ ကျွန်ုပ်သည် 'အနန္တဂိုဏ်း' ၏ အပြင်စည်းတပည့် အကြီးအကဲ တစ်ဦး ဖြစ်ပါတယ်။ ယခုတစ်ခေါက် ရွာကို လာ ရခြင်းမှာ လူငယ်တွေရဲ့ ဝိညာဉ်အမြစ်ကို စမ်းသပ်ဖို့ ဖြစ်ပါတယ်။ အကယ်၍ ဝိညာဉ် အမြစ် ပါရှိခဲ့ရင် ကျွန်ုပ်တို့ ဂိုဏ်းက သင့်လျော် သလို စီစဉ်ပေးသွားမှာ ဖြစ်ပါတယ်"

အပြာရင့်ရောင် ဝတ်ရုံရှည်ကို ဝတ်ဆင်ထား သော သဘောကောင်းပုံရသည့် အဘိုးအိုက ပြုံး လျက် ပြောဆိုနေ၏။ သူ၏ မျက်နှာမှာ ကြည်လင်ဝင်းပနေပြီး ဆံပင်ဖြူသော်လည်း လူငယ်တစ်ဦးကဲ့သို့ နုပျိုသော အသွင်ရှိပေ သည်။

ရွာရှိ ကလေးငယ်များစွာသည် ဝိညာဉ်အမြစ် စမ်းသပ်ရန် စုဝေးနေကြ၏။ အသက် ၁၉ နှစ် အရွယ် နင်တောက်ရန်သည်လည်း ထိုကလေး

များအကြား၌ "ငန်းတစ်ကောင်က ကြက်အုပ်
အလယ်တွင် ရောက်နေသကဲ့သို့" ထင်ထင်ရှား
ရှား ရှိနေချေသည်။

အဝေးတစ်နေရာ၌မူ အခြားရွာများမှ ဝိညာဉ်
အမြစ် စစ်ဆေးအောင်မြင်ထားသော ကလေး
အချို့ ရှိနေပြီး ၎င်းတို့သည် ဂိုဏ်းသို့ လိုက်ပါရန်
အဆင်သင့် ဖြစ်နေကြပြီ ဖြစ်၏။ လုံရှန်းရွာမှ
ကလေးငယ်များမှာမူ ထိုသူတို့ကို အားကျမဆုံး
ဖြစ်နေကြပေသည်။

အနန္တဂိုဏ်းမှ တပည့်တစ်ဦးသည် စိမ်းဖန့်ဖန့်
ကျောက်စိမ်းပေတံကို ကိုင်ဆောင်ကာ ကလေး
ငယ်များထံ ချဉ်းကပ်လာ၏။ ထိုပေတံသည်
ကလေးငယ်များရှေ့မှ ဖြတ်သန်းသွား
သော်လည်း မည်သည့် တုံ့ပြန်မှုမျှ မရှိချေ။

မကြာမီတွင် တာဝန်ခံ အဘိုးအိုမှာ
မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်ကာ "ဒီရွာမှာ ဝိညာဉ်

အမြစ်ရှိတဲ့သူ တစ်ယောက်မှ မရှိတာလား" ဟု
ညည်းတွားမိလေသည်။

ရွာလူကြီး၏ မျက်နှာမှာလည်း စိုးရိမ်မှုများဖြင့်
ပြည့်နှက်နေ၏။

နောက်ဆုံး၌ နင်တောက်ရန်၏ အလှည့်သို့
ရောက်ရှိလာခဲ့ပြီ။ ကျောက်စိမ်းပေတံထက်၌
အစိမ်းရောင် ရေလှိုင်းကလေးများ ထင်ဟပ်သွား
ခဲ့ချေပြီ။

"အလို..."

စစ်ဆေးနေသော တပည့်ဖြစ်သူမှာ ခေတ္တမျှ မှင်
တက်သွားကာ ဝမ်းသာသွားသော်လည်း
နောက်တွင်မူ စိတ်ပျက်သွားသည့် အသွင်ဖြင့်
"အဆင့် (၉) အခြေခံဝိညာဉ်အမြစ် ပါလား..."
ဟု ဆိုလိုက်သည်။

"ဟေ..."

တာဝန်ခံ အဘိုးအိုသည် နင်တောက်ရန်ကို

ကြည့်ကာ ပြုံးလျက် "မင်း ဒီမှာ ခဏစောင့်နေ
ဦး၊ မင်းအတွက် မကြာခင် စီစဉ်ပေးပါမယ်" ဟု
ပြောကြားခဲ့၏။

ရွာလူကြီးမှာမူ ထိုအခါမှသာ သက်ပြင်းချနိုင်
တော့သည်။

မွန်းတည့်ချိန်တွင် စမ်းသပ်မှုများ ပြီးဆုံးသွား
ရာ တစ်ရွာလုံးတွင် နင်တောက်ရန် တစ်ဦး
တည်းသာ ဝိညာဉ်အမြစ် ရှိခဲ့ပေသည်။

"ကျွန်ုပ် ကြည့်ပါရစေဦး"

တာဝန်ခံ အဘိုးအိုသည် ရှေ့သို့တိုးလာကာ နင်
တောက်ရန်၏ လက်ကောက်ဝတ်ကို စမ်းသပ်
လိုက်ရာ နွေးထွေးသော စွမ်းအင်စီးဆင်းမှုကို
ခံစားလိုက်ရ၏။

"မင်း ခန္ဓာကိုယ်ကြံ့ခိုင်ကျင့်စဉ်ကို ကျင့်ဖူးတာ
လား... မင်းရဲ့ ဝိညာဉ်အင်အားကို တစ်ချက်
လှည့်ပတ်ကြည့်စမ်း"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ"

နင်တောက်ရန်သည် သူ ကျွမ်းကျင်ခြင်း မရှိ
သေးသော ကျင့်စဉ်ကို ဖြည်းညှင်းစွာ လှည့်ပတ်
ပြလိုက်၏။

"အင်း... ကျင့်စဉ်က အစပျိုးရုံပဲ ရှိသေးပေမယ့်
ဝိညာဉ်စွမ်းအင်သန့်စင်မှု ပထမအဆင့်ကိုတော့
ရောက်နေပြီပဲ။ မင်း အသက် ဘယ်လောက်ရှိပြီ
လဲ"

"၁၉ နှစ်ပါ"

"အသက် ၂၀ မပြည့်သေးဘူးပေါ့"

'အဆင့် (၉) အခြေခံဝိညာဉ်အမြစ်၊ ဝိညာဉ်
စွမ်းအင်သန့်စင်မှု ပထမအဆင့်၊ ကျင့်စဉ်က
လည်း မကျွမ်းကျင်သေးဘူး၊ အသက်က ၂၀
အောက်... ဒါက တကယ်တော့ စားဖို့လည်း
အဆင်မပြေ၊ လွင့်ပစ်ဖို့လည်း နှမြောစရာ
အခြေအနေပဲ'တာဝန်ခံ အဘိုးအိုသည် စိတ်ထဲမှ

တွေးတောနေမိ၏။

ထိုသို့သော ဝိညာဉ်အမြစ်မျိုးသည်
အလွန်အမင်း အလိုရှိအပ်သော အရာမျိုး
မဟုတ်သော်လည်း လုံးဝ ပယ်ပစ်ရန်လည်း မ
သင့်လှပေရာ သူ၏ စိတ်ဆန္ဒအပေါ်၌သာ
မူတည်နေပေသည်။

သူသည် နင်တောက်ရန်ကို ကြည့်ကာ "မင်း
အနန္တဂိုဏ်းကို လိုက်ပြီး ဂိုဏ်းအတွင်းရှိ အနိမ့်
ဆုံးအဆင့် အဖြစ် ဖြစ်စေ၊ ဒါမှမဟုတ် အပြင်
စည်းတပည့်အဖြစ် ဖြစ်စေ လုပ်ကိုင်ဖို့ ဆန္ဒရှိရဲ့
လား။ ကြီးမြတ်တဲ့ ကျင့်ကြံခြင်းလမ်းစဉ်ကို မ
ရောက်နိုင်ရင်တောင်မှ သက်သောင့်သက်သာ
နေထိုင်နိုင်ဖို့ကတော့ ပြဿနာ မရှိပါဘူး။"

နင်တောက်ရန်သည် ခေါင်းကို အပြင်းအထန်
ညိတ်လိုက်လေသည်။

သူသည် အလွန်ပင် ဆန္ဒရှိလှပေသည်။ ဂိုဏ်း

သို့ ရောက်ရှိပြီးနောက် ငြိမ်သက်သော အရပ်၌
ဝိညာဉ်ကောက်နှံများ စိုက်ပျိုးနိုင်ခြင်းမှာ အခြား
အရာအားလုံးထက် သာလွန်ပေရာ သူ၏ မသေ
မျိုးလမ်းစဉ် ပထမခြေလှမ်းကို စတင်ရန် ဆန္ဒရှိ
နေခြင်းပင် ဖြစ်ချေသည်။

သူ၏ ဘေးရှိ သမင်အူကြောင်ကြီးသည်လည်း
ခေါင်းညိတ်ကာ အော်ဟစ်လိုက်၏။

"ဟဲဟဲ..."

အဘိုးအိုမှာ မပြုံးဘဲ မနေနိုင်တော့ဘဲ "ဒါက
မင်းရဲ့ ဝိညာဉ်သားရဲလား"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ စီနီယာ"

"စိတ်ဝင်စားစရာပဲ"

တာဝန်ခံ အဘိုးအိုသည် ရွာလူကြီးကို ကြည့်
ကာ "ဒီလူငယ်ကို ကျွန်ုပ်တို့ အနန္တဂိုဏ်းက ခေါ်
သွားပါ့မယ်။ ဒီနေ့တော့ ရွာမှာ တစ်ညအိပ်နား
ပြီး မနက်ဖြန်ကျမှ ဂိုဏ်းကို အတူတူ ထွက်ခွာ

ကြတာပေါ့"

"ကောင်းပါပြီ... ကောင်းပါပြီဗျာ"

ရွာလူကြီးကလည်း ခေါင်းကို တတွတ်တွတ်
ညိတ်လျက် ပြန်လည်ဖြေကြားခဲ့လေတော့သည်။

...

မွန်းလွဲပိုင်းတွင် ရွာလူကြီး၏ အိမ်၌...

နင်တောက်ရန်နှင့် သမင်အူကြောင်ကြီး
တို့သည် အရသာရှိလှသော ကြက်ဥခေါက်ဆွဲ
များကို မြိန်ယုက်စွာ စားသုံးနေကြ၏။

မီးဖိုချောင်ရေတွင်မူ အမျိုးသမီးတစ်ဦးသည်
သူမ၏ ခါးစည်းကို ဖြည်ချလျက် ဤ နင်
တောက်ရန်နှင့် သမင်ကို စက်ဆုပ်ရွံရှာသော
မျက်လုံးများဖြင့် ကြည့်ရှုနေလေသည်။

သူမသည် အလကား လာရောက်စားသောက်
နေသော ဤလူနှင့် သမင်အပေါ် မည်သည့်အခါ
မျှ အမြင်မကြည်လင်ခဲ့ဖူးချေ။ နင်တောက်ရန်

ဂိုဏ်းသို့ ဝင်တော့မည်ကို သိရှိသော်လည်း
သူမ၏ စက်ဆုပ်မှုမှာ လျော့ပါးမသွားပေ။

"တူလေး..."

ရွာလူကြီးက လေးနက်စွာ ပြောဆိုလာ၏။
"စားပြီးရင် ချက်ချင်း မပြန်ပါနဲ့ဦး။ မင်းအတွက်
ငါ့မှာ ပေးစရာ တစ်ခုရှိတယ်"

သူသည် ရင်ဘတ်အတွင်းမှ တွန့်လိပ်နေသော
လက်ကိုင်ပုဝါတစ်ခုကို ထုတ်ယူကာ စားပွဲပေါ်
သို့ တင်လိုက်ပြီး ဖြည်းညှင်းစွာ တွန်း
ပေးလိုက်၏။

"ဒါက ဘာလဲဟင်"

နင်တောက်ရန်သည် ရွာလူကြီးကို များစွာ
လေးစားလှပေသည်။ မည်သို့ပင်ဆိုစေကာမူ သူ
သည် လူကြီးသူမ တစ်ဦးဖြစ်ရုံသာမက နင်
တောက်ရန်အပေါ်၌လည်း ကောင်းမွန်စွာ
ဆက်ဆံခဲ့သည် မဟုတ်လော။

လက်ကိုင်ပုဝါကို တစ်လွှာချင်း ဖြည့်ကြည့်
လိုက်သောအခါ အတွင်း၌ လက်သန်းခန့်ရှိသော
လင်းလက်တောက်ပနေသည့် ကျောက်တုံး
ကလေး နှစ်တုံးကို မြင်တွေ့လိုက်ရ၏။

သာမန်လူများအတွက်မူ ယင်းသည် ထူးခြား
မည် မဟုတ်သော်လည်း နင်တောက်ရန်ကဲ့သို့
ကျင့်ကြံသူတစ်ဦးအတွက်မူ ဤကျောက်တုံးများ
အတွင်း၌ ကြွယ်ဝလှသော ဝိညာဉ်စွမ်းအင်များ
ရှိနေသည်ကို ချက်ချင်း သိရှိလိုက်ပေသည်။

"ဝိညာဉ်ကျောက်တုံးများ"

နင်တောက်ရန်သည် ဝိညာဉ်ကျောက်တုံးကို
ပထမဆုံးအကြိမ် မြင်ဖူးခြင်း ဖြစ်၏။ ဤ
သည်မှာ ကျင့်ကြံခြင်းကမ္ဘာ၌ မရှိမဖြစ်လိုအပ်
သော အရာဖြစ်သကဲ့သို့ ငွေကြေးအဖြစ်လည်း
အသုံးပြုနိုင်သည်ဟု ကြားဖူးခဲ့ပေသည်။

ယင်းသည် အဆင့်နိမ့် ဝိညာဉ်ကျောက်တုံး နှစ်

တုံးသာ ဖြစ်သော်လည်း ဝိညာဉ်စွမ်းအင် သန္ဓေတည်ခါစ နင်တောက်ရန်အတွက်မူ အဖိုးမ ဖြတ်နိုင်သော ရတနာပင် ဖြစ်ချေသည်။

"တူလေးရယ်..."

ရွာလူကြီးက အတိတ်ကို ပြန်လည်တမ်းတ သည့်အသွင်ဖြင့် သက်ပြင်းချကာ ဆို၏။ "မင်း အဖေနဲ့ ငါဟာ သွေးသောက်ညီအစ်ကိုတွေ ဖြစ် ခဲ့ကြတာဆိုတော့ ငါ့ကိုလည်း မင်းဦးလေးလို့ သတ်မှတ်နိုင်ပါတယ်။"

မင်းမိဘတွေ စောစောစီးစီး ဆုံးပါးသွားခဲ့ရပြီး မင်းတစ်ယောက်တည်း ဖြစ်နေတာကိုလည်း ဦးလေး ဒီနှစ်တွေမှာ အားလုံး မြင်တွေ့ခဲ့ရပါ တယ်။ မင်းကို ကူညီနိုင်တာ သိပ်မရှိပေမယ့် ဒီ လောက်ကလေးတော့..."

ရွာလူကြီး၏ အသံမှာ တည်ငြိမ်နေ၏။

"ကျင့်ကြံသူတွေကတော့ ငါတို့လို တောက

လူသားတွေကို 'အနိမ့်တန်းစားတွေ' လို့ပဲ ခေါ်ကြတာပေါ့။ ဦးလေးက ရွာလူကြီးဆိုပေမယ့် အသိဉာဏ်ကတော့ နည်းပါသေးတယ်။ ဒီဝိညာဉ်ကျောက်တုံး နှစ်တုံးက သိပ်မများလှပေမယ့် မင်း ဝိညာဉ်အဖြစ် စမ်းသပ်အောင်မြင်တဲ့ အတွက် ဦးလေးရဲ့ စေတနာအဖြစ် လက်ခံပေးပါ။

တစ်နေ့မှာ မင်းဟာ တကယ့် 'မသေမျိုးသခင်ကြီး' တစ်ဦး ဖြစ်လာခဲ့ရင်၊ ငါတို့ လုံရှန်းရွာက ထွက်ပေါ်လာတဲ့ ကျင့်ကြံသူတစ်ဦးအနေနဲ့ မင်းကို မွေးထုတ်ပေးခဲ့တဲ့ ဤမြေကို စောင့်ရှောက်ပေးပါဦး..."

"ဟုတ်ကဲ့ပါ"

နင်တောက်ရန်သည် ဝိညာဉ်ကျောက်တုံးများကို ချက်ချင်း လက်ခံလိုက်ပြီးနောက် သမင်အူကြောင်ကြီးကို ခေါ်ကာ တံခါးဝသို့ သွား၍ ရွာ

လူကြီးကို ဦးညွတ်နှုတ်ဆက်ပြီး ထွက်ခွာခဲ့လေ
တော့သည်။

ရွာလူကြီးကမူ ပြုံးလျက် လက်ငှေ့ယမ်း၍
နှုတ်ဆက်ကျန်ရစ်ခဲ့ချေပြီ။

...

ညနေခင်းတွင်မူ...

နင်တောက်ရန်သည် အနီရောင် ဝတ်စုံဝတ်
ထားသော မိန်းကလေးငယ်တစ်ဦး၏ ခေါ်
ဆောင်မှုကြောင့် သူမ၏အိမ်သို့ လိုက်ပါသွား
ခဲ့၏။

သူမ၏ အမည်မှာ "ဟယ်ဟွာလေး" ဖြစ်ပြီး ရွာ
ရှိ "မုဆိုးမပိုင်" ၏ သမီးငယ် ဖြစ်ပေသည်။

နင်တောက်ရန်သည် တစ်ခါက ရေနစ်နေသော
ဟယ်ဟွာလေးကို ကယ်တင်ပေးခဲ့ဖူးရာ သူတို့
အကြား ဆက်ဆံရေးမှာ လွန်စွာ ကောင်းမွန်လှ
ပေသည်။

ဟယ်ဟွာလေး၏ မိခင်ဖြစ်သူမှာ ညစာကို အဆင်သင့် ပြင်ဆင်ထားပြီး ဖြစ်၏။ ရိုးရှင်းသော တောဟင်းလျာများသာ ဖြစ်သော်လည်း မွှေးရနံ့မှာမူ လွန်စွာ စွဲမက်ဖွယ် ကောင်းလှပေသည်။

အမှန်စင်စစ် မုဆိုးမပိုင်သည် လွန်စွာ လှပသူတစ်ဦး ဖြစ်ပေသည်။ သူမ၏ ခင်ပွန်းဖြစ်သူ ဆုံးပါးသွားပြီးနောက် ရွာရှိ လူပျိုကြီးများမှာ သူမကို အဝေးမှ မြင်ရရုံနှင့်ပင် တံတွေး တမြို့မြို့ မြို့နေကြရသည် မဟုတ်လော။

"ဖြည်းဖြည်းစားပါ"

မုဆိုးမပိုင်သည် နင်တောက်ရန်နှင့် သမင်အူကြောင်ကြီးတို့၏ စားသောက်ပုံကို ကြည့်ကာ ပြုံးလျက် ပြောဆို၏။ "ဒီနေ့မနက် စမ်းသပ်မှုမှာ မင်းတစ်ယောက်တည်း ဝိညာဉ်အမြစ် ရှိတာလို့ ကြားတယ်"

"ဟုတ်ပါတယ်"

နင်တောက်ရန်က ခေါင်းညိတ်ကာ "မနက်ဖြန်
ဆိုရင် ကျွန်တော် ရွာက ထွက်ခွာပြီး တောင်ပေါ်
မှာ ကျင့်ကြံရတော့မှာပါ။ အဒေါ်ပိုင်နဲ့ ဟယ်ဟွာ
လေးတို့လည်း ဂရုစိုက်ကြပါဦး"

"အင်း... နောက်ဆုံးတော့လည်း မင်း
အောင်မြင်သွားပြီပေါ့လေ..."

မုဆိုးမပိုင်က ရုတ်တရက် သက်ပြင်းချလိုက်ရာ
သူမ၏ ချောမောသော မျက်နှာထက်၌
လွမ်းဆွတ်မှုများ ရိပ်ယောင်သွား၏။

"တကယ်တော့ မင်းရဲ့ ဘဝကလည်း ခက်ခဲခဲ့
တာပဲ။ မိဘတွေ စောစောဆုံးသွားတာက ငါတို့
သားအမိတွေလိုပါပဲလား..."

ပြောဆိုရင်းနှင့် သူမသည် နင်တောက်ရန်ကို
ခိုးကြည့်လိုက်ရာ သူမ၏ မျက်နှာမှာ
အနည်းငယ် နီမြန်းသွား၏။ သူမက တိုးညှင်း

သော အသံဖြင့် "တကယ်တော့ အရင်က ငါ မ
ပြောရဲခဲ့တာ တစ်ခုရှိတယ်။ ဒီနှစ်တွေမှာ မင်း ဒီ
အိမ်မှာပဲ နေဖို့ မစဉ်းစားခဲ့ဘူးလား"

သူမ၏ အသံမှာ ခြင်လေးတစ်ကောင် အော်
သကဲ့သို့ပင် တိုးညှင်းလှပေသည်။

"တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်ပဲ ငါ့အိမ်မှာလည်း
ယောက်ျားတစ်ယောက် မရှိဘူးလေ၊ ပြီးတော့
ဟယ်ဟွာလေးကလည်း မင်းနဲ့ ရင်းနှီးတာပဲ
ကို..."

"ဟင်..."

နင်တောက်ရန်မှာ အံ့အားသင့်သွားကာ အစာ
ပင် သီးလုနီးနီး ဖြစ်သွား၏။

မုဆိုးမ၏ အရိပ်အမြွက်မှာ လွန်စွာ ရှင်းလင်း
လှပေသည်၊ သို့သော်လည်း...

"သမင်ကြီးနဲ့ ကျွန်တော်နဲ့ကတော့ ဒီလိုပဲ
အသားကျနေပါပြီ၊ ခက်ခဲရင်လည်း အတူတူပေါ့

ဗျာ" သူက ရယ်မောလျက် ပြန်လည်ဖြေကြား
လိုက်သည်။

"အူး့း့း့း့း~~~"

သမင်အူကြောင်ကြီးကလည်း ထောက်ခံသည့်
အလား အော်ဟစ်လိုက်၏။

ဟယ်ဟွာလေးမှာမူ သူတို့ပြောသည်ကို နားမ
လည်ဘဲ "မေမေ... အစ်ကိုနင်က ပြန်လာဦးမှာ
တဲ့၊ ရပါတယ်... ကျွန်မတို့ သူ့ကို တွေ့ရဦးမှာပဲ
ဟာ" ဟု ဆိုလေသည်။

မုဆိုးမပိုင်သည် ပြုံးလျက် ခေါင်းညိတ်လိုက်ပြီး
နောက် မည်သည့်စကားမျှ ထပ်မံ မပြောတော့
ပေ။

...

ထိုညတွင် နင်တောက်ရန်မှာ အိပ်မပျော်နိုင်ဘဲ
လူးလှိမ့်နေမိတော့သည်။

နောက်ဆုံးတွင်မူ သူသည် ဂိုဏ်းသို့ ဝင်ရောက်

နိုင်ကာ ဝိညာဉ်ကောက်နှံများကို တိတ်တဆိတ်
စိုက်ပျိုးနိုင်တော့မည် ဖြစ်ပေသည်။

ဝိညာဉ်ကောက်နှံ စိုက်ပျိုးခြင်းမှာ ယခုအချိန်၌
သူ၏ အကြီးမားဆုံး ရည်မှန်းချက်ပင် ဖြစ်ချေ
သည် မဟုတ်လော။

"သစ်ပင်ပန်းမန် ဝိညာဉ်အာရုံ" ၌ ငါးမှတ်ရှိနေ
ခြင်းမှာ အပင်ကြီးထွားနှုန်းကို အဆ ၅၀ မှ
မြန်ဆန်စေမည် ဖြစ်ရာ ပုံမှန်အားဖြင့် တစ်နှစ်
ကြာမှ မှည့်ရမည့် ဝိညာဉ်ကောက်နှံကို တစ်ပတ်
အတွင်း ရရှိနိုင်မည် ဖြစ်ပေသည်။ ဤသည်မှာ
မည်မျှ ကြီးကျယ်သော အခွင့်အရေး ဖြစ်ပါအံ့
နည်း။

***